

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **A. K.**

skazanej z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 33 § 1 i 3 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 lipca 2021 r.,

wniosku obrońcy skaranej o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VIII K (...), A. K. została skazana na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji wywiedzionej przez obrońcę skaranej sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k., jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, ma wyjątkowy charakter. Przyczyną, dla której możliwe jest zastosowanie tej instytucji są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie

jest lub ma być wykonane. Przenosząc te ogólne rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy zauważyć należy, że istnienia takich okoliczności obrońca skazanej nie wykazał, mimo że we wniosku odwołał się do zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Uchybienie to miało polegać na tym, że na rozprawie odwoławczej w dniu 13 lipca 2020 r. (k. 17136/tom LXXXVII) prowadzono sprawę w dalszym ciągu, mimo tego, że skład sądu uległ zmianie, przez co jeden z członków składu orzekającego nie był obecny na całej rozprawie. Zarzutowi temu nie można jednak nadać waloru oczywistej zasadności. Z protokołu rozprawy odwoławczej wynika, że Sąd, za zgodą stron, na podstawie art. 453 § 1a k.p.k. odstąpił od ustnego sprawozdania. Z protokołu rozprawy odwoławczej wynika także, że Sąd, za zgodą stron, na podstawie art. 453 § 1a k.p.k. odstąpił od ustnego sprawozdania. Na obecnym etapie odwołać należy się do dalszej części tego przepisu, zgodnie z którą, ogłoszenie postanowienia o odstąpieniu od ustnego sprawozdania rozpoczyna przewód sądowy, który w takiej sytuacji prowadzony jest od początku (a nie w dalszym ciągu). Oznacza to, że mimo wagi i znaczenia powyższego zarzutu, analizowanego wyłącznie na potrzeby rozpoznawanego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, trudno uznać go za oczywiście zasadny. Także odwołanie się do stanu zdrowia skazanej i jej warunków osobistych nie jest wystarczającą przesłanką wstrzymania wykonania orzeczonej kary. Podniesione przez autora wniosku okoliczności mogą okazać się przydatnymi w ewentualnym postępowaniu o przerwę w wykonaniu kary lub o odroczenie jej wykonania, nie mogą jednak być przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.